

niczej nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego w składzie 10 członków i tyluż zastępców po jednej przy każdym z wyżej wymienionych urzędów.

§ 3. Istniejące dotychczas przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Będzinie komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Będzinie, jako też przy nowoutworzonym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Dąbrowie Górniczej nowe komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego w składzie 12 członków i tyluż zastępców po jednej przy każdym z wyżej wymienionych urzędów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

151.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 lutego 1930 r.

w sprawie wykonania art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej.

Na podstawie art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby, którym na zasadzie art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania, przewidzianego w art. 49 powołanego rozporządzenia, winny wnieść podania do Komendy Straży Granicznej w terminie do dnia 31 grudnia 1931 r.

Wniesione po tym terminie podania nie będą rozpatrywane.

§ 2. Podania winny zawierać szczegółowe uzasadnienie żądania, ostatnie miejsce służbowe funkcjonariusza Straży Celnej, opis czynu karygodnego, popełnionego na jego osobie, względnie nieszczęśliwego wypadku, który powoduje zgłoszenie żądania, z podaniem miejsca i czasu oraz adresu osoby, ubiegającej się o odszkodowanie.

Ponadto należy dołączyć do podania dokumenty (świadczenia lekarskie), stwierdzające utratę całko-

witej zdolności do pracy względnie utratę życia poszkodowanego.

§ 3. Wypłata przyznanego odszkodowania nastąpi przez Komendę Straży Granicznej lub Inspektora Okręgowego Straży Granicznej, w którego rejonie mieszka osoba ubiegająca się o odszkodowanie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

152.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 6 marca 1930 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają przy przywozie cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego), wynosi odpowiedni procent, uwidoczniiony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 5 p. 1 a) I	Ziemniaki do sadzenia, przywożone w okresie od 15 marca do 31 maja włącznie — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła
z 62 p. 9 a)	Nasiona drzew iglastych, przywożone w okresie od 1 lutego do 31 maja włącznie — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	25.

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło uwidoczniiony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania. Ma ono również zastosowanie do nasion drzew iglastych zgłoszonych do odprawy celnej, poczynając od dnia 1 lutego 1930 r.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie z dnia 11 marca 1927 r. w sprawie ulgi celnej na ziemniaki do sadzenia (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 192).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

153.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 14 lutego 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zakresie działania Generalnego Komisarza Cywilnego i komisarzy cywilnych na obszarze objętym stanem wojennym.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 54) zarządza się co następuje:

§ 1. Na czas istnienia stanu wojennego, ustanawia się przy Naczelnym Wodzu urząd Generalnego Komisarza Cywilnego — zaś przy organach władzy wojskowej oznaczonych przez Naczelnego Wodza, stanowiska urzędowe komisarzy cywilnych.

Zadaniem Generalnego Komisarza Cywilnego oraz komisarzy cywilnych jest regulowanie stosunku między armją, a ludnością cywilną i władzami cywilnymi w granicach wskazanych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o stanie wojennym, oraz w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Generalnego Komisarza Cywilnego mianuje Naczelny Wódz w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z chwilą wprowadzenia stanu wojennego. Osoba Generalnego Komisarza Cywilnego jest przewidziana już w czasie pokoju w drodze porozumienia między Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych a Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Generalny Komisarz Cywilny wchodzi w skład Kwatery Głównej Naczelnego Wodza i podlega mu pod względem osobowym i służbowym.

§ 3. Organem pracy Generalnego Komisarza Cywilnego jest Biuro Generalnego Komisarza Cywilnego. Organizację i skład osobowy tego Biura ustala organizacja Kwatery Głównej Naczelnego Wodza.

Personel Biura mianowany jest przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Naczelnym Wodzem. Personel ten podlega Generalnemu Komisarzowi Cywilnemu pod względem osobowym i służbowym.

Obsada Biura ma być przygotowaną już w czasie pokoju przez Ministra Spraw Wewnętrznych

w porozumieniu z Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych.

§ 4. Generalny Komisarz Cywilny jest referentem Naczelnego Wodza we wszystkich sprawach, dotyczących wydawania przez Naczelnego Wodza rozporządzeń i zarządzeń z mocą obowiązującą dla całego obszaru wojennego lub jego części, a dotyczących cywilnej administracji i ludności.

W szczególności Generalny Komisarz Cywilny współdziała przy:

- a) opracowywaniu i wydawaniu rozporządzeń i zarządzeń przewidzianych w art. 11;
- b) opracowywaniu i wydawaniu zarządzeń przewidzianych w art. 10, dotyczących przekazywania władzom wojskowym uprawnień cywilnych władz administracyjnych;
- c) wprowadzeniu i uchylaniu sądów doraźnych dla osób cywilnych w myśl art. 12 ust. 3;
- d) opracowywaniu i wydawaniu zarządzeń, dotyczących wycofania władz cywilnych z dotychczasowych siedzib urzędowania, jako też ponownego ich uruchomienia w myśl art. 16.

§ 5. Generalny Komisarz Cywilny jest wobec Naczelnego Wodza wyrazicielem potrzeb i interesów ludności oraz cywilnej administracji państwowej i komunalnej, oraz pośredniczy między Naczelnym Wodzem a cywilnymi władzami centralnymi, informując na zlecenie Naczelnego Wodza władze centralne o zamierzeniach i postulatach Naczelnego Wodza i komunikując Naczelnemu Wodzowi ważniejsze zarządzenia względnie projekty zarządzeń oraz postulaty tych władz.

Zarazem Generalny Komisarz Cywilny dąży do uzgodnienia w myśl interesów wojskowych, działalności wszystkich cywilnych władz i urzędów państwowych oraz samorządowych, jako też instytucji sprawujących funkcje publiczno-prawne na obszarze objętym stanem wojennym.

W szczególności Generalny Komisarz Cywilny:

- a) opracowuje wnioski dla Naczelnego Wodza w sprawie wydania przez władze centralne potrzebnych zarządzeń, dotyczących organizacji i funkcjonowania władz administracji cywilnej;
- b) opracowuje referaty, dotyczące usunięcia przez Naczelnego Wodza od wykonywania obowiązków służbowych funkcjonariuszów państwowych i samorządowych w wypadkach wskazanych w art. 18;
- c) komunikuje właściwym władzom administracji ogólnej zarządzenia Naczelnego Wodza w zakresie spraw objętych art. 5 do 9;
- d) komunikuje właściwym władzom rozporządzenia i zarządzenia wydane przez Naczelnego Wodza na podstawie art. 11 i 12.

§ 6. Generalny Komisarz Cywilny sprawuje w imieniu Naczelnego Wodza nadzór służbowy nad komisarzami cywilnymi.